

ματα σπουδαστηρίου Ἡ μέθοδος δὲν εἶναι εἰσέτι ὤριμος διὰ πρακτικὴν ἐφαρμογήν, καθ' ὅτι αἱ σκευασαίαι δὲν διατηροῦνται ἐπὶ πολὺ καὶ ἡ ἐπιτυχία των δὲν εἶναι πάντοτε ἡ αὐτή.

Πρὸ πάντων δὲ πρέπει νὰ λάβωσιν ὑπ' ὄψιν ὅτι αἱ χρωματισμένα φωτογραφία δὲν ἐπιτυγχάνονται παρὰ μόνον ἐπὶ τῆς ὑελίνης πλακῶς καὶ διὰ νὰ τὴν διακρίνωμεν, πρέπει νὰ τὴν τοποθετήσωμεν καταλλήλως πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μας ἢ, ἐν σκοτεινῷ δωματίῳ, νὰ ρίψωμεν, ἐπὶ καταλλήλου ἐπιπέδου διὰ μαγικῶ φανοῦ τὸ ἀπεικόνισμα.

N.

Μαρτίνος ὁ Κρούσιος, καθηγητῆς τοῦ ΙΣΤ' αἰῶνος ἐν Γερμανίᾳ ὁ μεθ' ὧν σχεδὸν τῶν ἡμετέρων συγχρονιζόντων αὐτῷ πατριαρχῶν, μητροπολιτῶν ἀνωτέρων κληρικῶν τε καὶ λαϊκῶν ἐν συνεχεῖ ἄλληλογραφία διατελῶν, δὲν παρέλιπεν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν γάμων Θεοδοσίου τοῦ Ζυγομολᾶ, πρωτονοταρίου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, μετὰ τῆς Εἰρήνης Μοσχινῆς νὰ συγχαρῆ αὐτῷ δι' ἐπιστολῆς καὶ νὰ εὐχηθῆ εἰρήνην παρὰ τοῦ εἰρηνεύσαντος τὸν κόσμον σωτήρος (1). Ὁ Κρούσιος ἔλαβε τὸ θάρρος νὰ πέμψῃ σύναμα καὶ ἐπιστολὴν εἰς τὴν νεόνυμφον καὶ μικρὸν δωρίδιον, ἅμα δὲ λαμβάνων ἀφορμὴν ἐκ τῆς μικρᾶς ἡλικίας αὐτῆς νὰ γράψῃ περὶ τῶν δέκα ἡλικιῶν τῶν Γερμανίδων γερμανιστῶν νὰ εἰκονίσῃ αὐτὰς καὶ κατὰ τὸ σύστημα αὐτοῦ ὑποκάτω, νὰ παραθέσῃ δὲ καὶ τὴν μετάφρασιν. Τό τε γερμανιστῶν κείμενον καὶ ἡ μετάφρασις ἐδημοσιεύθησαν ἤδη ἐν τῇ Γερρομανογραφίᾳ, (σελ. 222) Παρατιθέμεθα ἡμῶς τὴν μετάφρασιν ὡς ἀντιγράψαντες ἐκ χειρογράφων τοῦ μακαρίτου καθηγητοῦ ὡς πληρεστερὰν τοσούτου περισσώτερον, καθόσον καὶ τὸ βιβλίον σπανιώτατον εἶναι καὶ παρ' ἡμῶν τοῖς ἐν Κωνσταντινουπόλει δὲν εὐρῶσκειται. ἅμα δὲ καὶ τὰ λόγια καὶ ἡ σημασία τῶν λέξεων καταλλήλотаτα εἶναι καθ' ἡμᾶς γε κριτάς :

Δεκαετίς, νηρηφορητήρια.
 Εἰκοσαετίς, χοροπηδήτρια.
 Τριακονταετίς, μεγαλαυχήτρια.
 Τεσσαρακονταετίς, τεκνοφοροτίστρια.
 Πεντηκονταετίς, οἰκοτηρήτρια.
 Ἑξηκονταετίς, χρηματοδιψήτρια.
 Ἑβδομηκονταετίς, θεομαστεύτρια.
 Ὀγδοηκονταετίς, βακτροπορευτήρια.
 Ἐννεηκονταετίς, πονοδακρύτρια.
 Ἑκατονταετίς, τυμβοδέτρια.

Μετὰ ταῦτα ὑπογράφει οὕτως :

« Μαρτίνος Κρούσιος, Τυβίγγη, ἀφ' ὧν, ἀγαθῆ τύχη καὶ εὐφροσύνη ψυχῆ, ὡς φιλέλληλον χριστιανός.

B. M.

(1) Ὁρα Germanogr : (1585 ἐν Βασιλείᾳ) σελ. 231. Ἡ Εἰρήνη, ἧς τὸ ὄνομα παρέχει τῷ Κρούσιῳ τὸ λογοπαικεῖν, ἦτο 14ετίς· οἱ γάμοι εἰτελέσθησαν τῷ Αὐγούστῳ 1579.

Μουσικὴ συναυλία. — Ἐξαιρετικῆς σημασίας γεγονός, διὰ τὴν μουσικὴν κόσμον καὶ τὸ μουσόφιλον κοινὸν τῆς πόλεώς μας, πρόκειται ν' ἀποτελέσῃ ἡ συναυλία τῶν ἀδελφῶν Romano, δοθησομένη ἐν ταῖς αἰθούσαις τῆς Societa Operaia τὴν ἑσπέραν τοῦ προσεχοῦς Σαββάτου 18/30 τρέχοντος· καὶ ἐνέχει τὸ πρᾶγμα τισὺτον μᾶλλον μείζονα σπουδαιότητα, καθ' ὅσον παρὰ πᾶσαν τὴν ἐγνωσμένην ὑπεροχὴν τῶν διδόντων τὴν συναυλίαν ἀδελφῶν πρώτην ταύτην φορὰν παρουσιάζονται ἐνώπιον τοῦ δημοσίου, ὅπως παρὰ τῶν αὐτῶ ὑπὲρ πᾶν μέτρον μοναδικὴν καὶ ποθητὴν πανδαισίαν. Πολλάκις μέχρι τοῦδε οἱ φιλόμουσοι κύκλοι τῆς πόλεώς μας ἔλαβον ἀφορμὴν νὰ χειροκροτήσωσι μαθητὰς τῶν κ. κ. Romano· καιρὸς ἤδη ν' ἀποθαυμάσωσι καὶ τοὺς ἰδίους. Καὶ τοῦ λόγου γενόμενου περὶ μαθητῶν δὲν εἶναι ἀκαιρον νὰ ὑπομνήσωμεν, ὅπως ἄλλως τε δὲν ἀγνοῦσιν οἱ διὰ τὴν μουσικὴν ἥρῶν κίνησιν ἐνδιαφερόμενοι, ὅτι πολλοὶ τῶν μαθητῶν τοῦ κ. Στρατηφῶρ Ρομάνου διακρίνονται ἤδη ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ, ἐνθα μεταβάλλοντες πρὸς συμπλήρωσιν τῶν μουσικῶν των σπουδῶν ἐγένοντο δεκτοὶ εἰς τὰς ἀνωτέρας τάξεις τῶν ἐκεῖ Conservatoirs.

Τὸ πρόγραμμα τῆς συναυλίας, ἐκτελεσθησομένης τῇ συμπράξει τοῦ κ. Arnold Schimid, παρουσιάζεται πυκνόν, στιβαρὸν καὶ προκλητικώτατον, ἀναγράφον τεμάχια πρωτάκουστα διὰ τὴν πόλιν μας καὶ κυριώτατον συστατικὸν τ' ὄνομα τοῦ Brahms τοῦ ἐφαμίλλου τούτου τῶν Bach καὶ Beethoven.

ΓΝΩΜΑΙ

— Αἱ γυναῖκες κατέχουσιν ἐν τῇ συνδιὰξίᾳ τὴν θέσιν τῶν ελαφρῶν ἐκεῖνων πτόλων, τὰ ὅποια τίθενται εἰς τὰ κιβώτια, τὰ ὅποια ἐμπεριέχουσιν ἀντικείμενα ἐκ πορσελάνης. οὐδεμία οἰδεταί εἰς αὐτὰ προσοχὴ, ἀλλ' ἂν ἀφαιρεθῶσι, τὸ πᾶν κατασυντρίβεται.

Mme Neeker.

— Οἱ ἰατροὶ ὁμοιάζουσι τοὺς ἀγθοφόρους, οἱ ὅποιοι γυνρίζουσι καλῶς ὅλας τὰς ὁδοὺς, ἀλλ' ἀγνοοῦσι τί συμβαίνει ἐντὸς τῶν οἰκῶν. Dr Antoine Petit.

— Μετὰ τὴν εὐχαρίστησιν νὰ ἔχῃ τις βιβλία, οὐδὲν ὑπάρχει γλυκύτερον ἢ νὰ ὁμιλῇ περὶ αὐτῶν.

Ch. Nodier.

— Ὅταν τις ὁμιλῇ πρὸς κωφῶν τῶ ἀναμνηστικῆ τοῦ ἐλάττωμά του ὅταν δὲ πρὸς τυφλόν, τοῦ κάμνει νὰ τὸ λησμονήσῃ.

Ndp. Lemercier.

— Ὁ παραδόξομενος εἰς τὴν ὁμίλην τῆς ὀργῆς του, συχνάκις ἐκδικεῖ ἐφ' ἑαυτοῦ τὸ σφάλμα τοῦ ἄλλου.

Swift.